

26 MAI 2011

DET KONGELIGE
NÆRINGS- OG HANDELSDEPARTEMENT

Justisdepartementet
Postboks 8005 Dep.
0030 OSLO

Deres ref
201100306 EP IKR/bj

Vår ref
201100246-2/ ELB

Dato
25.5.2011

Høring – utredning om forenkling og modernisering av aksjeloven

Vi viser til Justisdepartementets brev av 17. januar med høring av utredningen om forenkling og modernisering av aksjeloven.

1. GENERELLE MERKNADER

Nærings- og handelsdepartementet stiller seg i all hovedsak positiv til forslagene i utredningen. Etter vår vurdering er det viktig å ha en effektiv norsk selskapsrettslovgivning slik at norske selskaper har gode rammevilkår for sin virksomhet i Norge. En forenkling og modernisering av aksjeloven vil føre til at aksjeselskapet får større fleksibilitet når det gjelder stiftelsesprosess, kapitalisering av selskapet, uttak av selskapets midler og enklere organisering. Forslagene kan dermed redusere selskapenes administrative byrder, kostnader og kapitalbehov. Sammenlignet med i dag åpner forslagene for at aksjeselskaper og deres eiere i større grad kan tilpasse seg for eksempel når det gjelder allokering av kapital. Forslaget kan dermed lette etablering, bidra til en bedre ressursanvendelse i samfunnet og derigjennom også økt verdiskaping.

Forslaget om å redusere aksjekapitalkravet til 30 000 kroner kan bidra til å dempe bruken av norske filialer av utenlandsk foretak. For å styrke kontrollen med de såkalte NUF, er det foreslått innført regler om revisjon for NUF med begrenset ansvar tilsvarende som for aksjeselskaper, se Prop. 51 L (2010-2011). De er allerede underlagt regnskapsplikt for den virksomheten som drives i Norge. Ved å redusere kostnadene ved etablering av norske aksjeselskaper blir forskjellene ved å velge norsk aksjeselskap sammenlignet med NUF ikke lenger så store. Vi mener det er naturlig å vurdere reduksjon av aksjekapitalkravet i denne sammenhengen. Et lavere kapitalkrav vil lette etableringsadgangen i Norge for gründere.

Vi støtter forslaget om at det fortsatt bør være én aksjelov. De fleste bedrifter er små, og det gjelder også for aksjeselskapene. Tall fra Statistisk sentralbyrå viser at 80-90 % av aksjeselskapene har mellom 0 og 9 sysselsatte. Det er derfor en god løsning å gjøre aksjeloven mer fleksibel slik at den er bedre tilpasset til de mindre bedriftenes behov.

Tradisjonelt har aksjeselskapsretten vært utformet som en reguleringslovgivning med formål å verne forskjellige interessegrupper som knytter seg til selskapet. Dette har ført til en rekke bindende lovregler som ikke kan fravikes av verken selskapet eller aksjeeierne. Dette gjelder først og fremst regler som ivaretar tredjemannsinteresser, så som selskapskreditorene, minoritetsaksjeeiere, investorer og de ansatte. Et typisk eksempel er kapitalreglene, som skal ivareta kreditorinteressen og aksjeeiernes egen interesse i å verne om selskapskapitalen.

Vi er opptatt av at aksjeselskapet skal være en attraktiv selskapsform og nyte tillit blant aktørene; etablerere(gründere), kunder, kreditorer og myndigheter. Det er derfor viktig å utforme reglene slik at dette ivaretas. Utredningens gjennomgang av i hvilken grad og på hvilken måte gjeldende regler ivaretar for eksempel kreditorinteressene, er interessant og nyttig. Dette kan etter vår oppfatning gi grunnlag for å vurdere elementer i loven på nytt.

Vi støtter en prinsipiell tilnærming der aksjeeierne gis større frihet til å innrette selskapsforholdet etter sine behov, så sant dette ikke kommer i konflikt med andre vesentlige hensyn. Loven bør ha normalregler som det enkelte selskap kan fravike i vedtektenes. En slik basisregulering vil gi en oversiktlig ramme og minske selskapenes behov for å bruke tid på utforming av vedtekter i det enkelte selskap.

Vi støtter utreders forslag om at forenklingene for stiftelse av aksjeselskaper foreslås gjort gjeldende også for allmennaksjeselskaper med mindre det er hindre for dette for eksempel i EUs andre selskapsrettsdirektiv. Tilsvarende er vi enig i at kapitalreglene så langt som mulig bør forenkles. De organisatoriske endringene som foreslås for aksjeselskapene, passer i liten grad for allmennaksjeselskaper. Vi ser derfor ikke grunn til å innføre disse for allmennaksjeselskapene.

2. STIFTELSE

Vi støtter forslagene om å forenkle stiftelsen av et aksjeselskap. Elektronisk stiftelse vil bidra til at meldingsprosessen til Foretaksregisteret kan skje raskere. Behandlingen av meldingen i Foretaksregisteret vil også skje hurtigere i en elektronisk stiftelsesprosess. Vi er positive til at det blir færre krav til å stifte et selskap ved at minstekravene til vedtektenes reduseres, og at åpningsbalanse ikke lenger skal kreves. Selskapet vil fortsatt måtte ha ekstern bistand ved stiftelsen, i hvert fall til å få bekreftet innbetalingen av aksjeinnskuddet. Uansett vil etableringskostnadene bli lavere fordi det vil være færre krav der det trengs bistand fra eksterne og fordi stiftelseskostnadene kan belastes selskapet.

3. KAPITALREGLER

Vi er enige i at det grunnleggende utgangspunktet må være å ha regler som ivaretar selskapets reelle kapitalbehov. Regler som pålegger selskapet å ha en større kapitalbase enn nødvendig, fører til en unødig innelåsing av kapital i norske aksjeselskaper. Det er uheldig for selskapet, eierne og samfunnet for øvrig. Midlene blir da ikke kanalisert dit de vil kaste mest av seg sett i et samfunnsøkonomisk perspektiv.

Det er i dag i aksjeloven § 3-4 krav om at selskapet til enhver tid må ha tilstrekkelig egenkapital som er forsvarlig ut fra risikoen ved og omfanget av virksomheten. Dette foreslås videreført. I tillegg foreslås en regel om at selskapet skal ha tilstrekkelig likviditet til å dekke forpliktelsene sine. Dette er fornuftige prinsipper for selskapsledelsens styring av selskapet. Vi støtter at dette blir lovfestet.

Kapitalkrav

Det er hensyn som taler både for og imot et kapitalkrav ved etableringen av et aksjeselskap. De aller minste bedriftene kan bli utelukket fra å velge aksjeselskapsformen dersom det er et kapitalkrav. På den annen side vil et krav om å stille en viss sum penger som innskudd, bidra til at man tenker seg om før etableringen og vurderer prosjektets levedyktighet. Et kapitalkrav kan derfor være med på å hindre oppstart av useriøse prosjekter. Med det foreslåtte kravet på 30 000 kroner vil terskelen uansett være lav for å kunne etablere en virksomhet som et aksjeselskap. Sett i sammenheng med den store økningen de senere årene av etableringer av norsk filial av utenlandsk foretak mener vi at et krav på 30 000 kroner er et fornuftig nivå, og at det kan redusere antallet utenlandsetableringer. Vi vektlegger også at kapitalen ved oppstart ikke i praksis viser seg å ha noen reell funksjon som dekningsobjekt for eksempel kreditorene i et aksjeselskap.

Forslaget om å åpne for en delvis innbetaling av aksjekapitalen ved registrering av selskapet er en nyvinning i norsk rett. Vi mener at det kan gi en smidigere egenkapitalfinansiering og enklere oppstart. Vi deler utreders syn om at minsteinnskuddet på 30 000 kroner uansett må innbetales ved oppstart.

Uttak av midler fra selskapet

Å regulere uttak av midler fra et aksjeselskap henger sammen med at selskapsformen innebærer et begrenset ansvar for aksjonærene. Kreditorene er henvist til kun å hente dekning i selskapets midler, og det kan derfor ikke være fri adgang til å ta ut midler fra selskapet. På den annen side oppleves gjeldende regler som for rigide og strenge av næringslivet. Vi støtter derfor at det blir gjort endringer der man balanserer hensynet til kreditorene mot selskapets og eierne interesser i å kunne få stilt kapital til disposisjon.

Vi støtter forslaget om at det siste godkjente selskapsregnskapet skal være basis for utdelingen av selskapets midler, og videre at selskapet etter utdelingen skal ha forsvarlig egenkapital og tilstrekkelig likviditet til å dekke sine forpliktelser ved forfall. At det nå åpnes for utdeling mellom 1. januar og avholdelse av ordinær generalforsamling, gir

selskapene økt fleksibilitet til å hente ut midler. Selv om en slik utbytteutdeling vil ha basis i gamle regnskapstall, mener vi at det er forsvarlig på bakgrunn av lovens krav om at selskapet etter utdelingen skal ha en forsvarlig egenkapital og tilstrekkelig likviditet til å dekke forpliktelsene sine. Vi støtter også forslaget om at det kan utdeles ekstraordinært utbytte med grunnlag i en mellombalanse i løpet av året. Dette kan være praktisk for eksempel dersom selskapet har solgt aktiva og ønsker å frigjøre midler med sikte på investeringer i andre selskaper. Omstillings- og investeringstakten i næringslivet er som kjent høy.

Kreditorvarsel

Når det gjelder endringer i reglene om kreditorvarsling støtter vi at fristen settes ned til fire uker. Vi antar at kreditorene innenfor denne tidsrammen kan få ivaretatt sine interesser. Gjeldende grense på åtte uker synes uansett for lang.

Brøkdelsaksjer

I høringsbrevet ber Justisdepartementets lovavdeling om høringsinstansenes syn på behovet for å innføre brøkdelsaksjer i den norske aksjeloven. Nærings- og handelsdepartementet ser at det i enkelte tilfeller kan være praktisk å ha et system med brøkdelsaksjer. Vi har også merket oss at andre lands lovverk tillater dette. Vi er derfor åpne for at dette vurderes tatt inn i den norske aksjeloven.

Kreditt og sikkerhetsstillelse

Reglene om at selskapet kan yte kreditt og sikkerhetsstillelse ved aksjeerwerb og selskapets mulighet til å erverve egne aksjer, foreslås endret på vesentlige punkter. Bakgrunnen for restriksjonene på selskapets erwerb av egne aksjer er først og fremst begrundet i å unngå kursmanipulasjon og innsiddehandel. Det er forhold som er lite relevante for aksjeselskaper. For disse vil det være nyttig å ha mulighet til å erverve egne aksjer i større grad enn gjeldende lov tillater. Det vil gjøre det enklere å administrere ordninger med ansattekjøp av aksjer og også for selskapet å bistå ved eier- og generasjonsskifter i et aksjeselskap.

Forbudet i aksjeloven § 8-10 mot å bruke selskapets midler (kreditt, sikkerhetsstillelse, lån mv.) ved oppkjøp av selskapet foreslås opphevet. Utgangspunktet blir heretter at selskapet gis mulighet til å yte slik sikkerhetsstillelse og finansiering, men etter vedtak på generalforsamlingen og innenfor rammene av det som kan utbetales som utbytte. Nærings- og handelsdepartementet har gitt en forskrift 2007-11-30 nr. 1336 Forskrift om unntak fra aksjeloven § 8-10 og allmennaksjeloven § 8-10. I kapittel 2 reguleres selskapets adgang til å yte finansiell bistand til ansattes erwerb av aksjer i selskapet eller selskapets morselskap (såkalte aksjekjøpsprogrammer for ansatte). I kapittel 3 reguleres eiendomsselskapers adgang til å stille sikkerhet ved erwerb av aksjer i selskapet eller selskapets morselskap. For eiendomsselskaper er det dermed etablert en lovlig adgang til å finansiere kjøp av en eiendom ved bruk av selskapets aktiva, den faste eiendommen. For kjøper som omfattes av konserndefinisjonen i aksjeloven § 8-7 (3) nr. 2, er det

ikke noen begrensning i at midlene som stilles til disposisjon fra selskapets side, må ligge innenfor rammen av de midlene selskapet kan bruke til utbytte.

I Sverige er det fremmet forslag om å åpne for at selskapet på nærmere fastsatte vilkår kan yte bistand og lån i forbindelse med oppkjøp. Etter vår vurdering er det grunn til å vurdere hvilke effekter forbudet i § 8-10 har hatt. Nærings- og handelsdepartementet har gjennom vår rolle som dispensasjonsmyndighet erfart at det tar ekstra tid for partene når de må gjennom en søknadsbehandling hos myndighetene. De fleste søknadene har blitt innvilget, men noen saker har blitt avslått. Vi vil imidlertid ikke utelukke at forbudet kan ha hatt betydning ved såkalte spekulative oppkjøp av selskaper. Enkelte eksempler fra andre land har vist at selskapers driftsgrunnlag kan bli svekket fordi oppkjøpsgjelden binder opp mye midler i et selskap. Vi mener imidlertid at gjeldende forbud er for inngripende og vidtrekkende. Den eksisterende myndighetskontrollen med adgang til å dispensere fra forbudet kan ikke kompensere for at lovens utgangspunkt tross alt er et forbud. En måte å løse dette på er forslaget fra utreder om å la selskapene selv kunne bestemme om det vil yte bistand ved oppkjøp. Dersom man skal la selskapet bestemme dette, er vi enige i at det må settes rammer for hvor stor del av selskapets midler som kan stilles til disposisjon til oppkjøp. Dette vil sikre at det er tilstrekkelige midler i selskapet til å ivareta en fortsatt forsvarlig drift og ivareta kreditorhensyn og andre interesser i et selskap, for eksempel hensynet til de ansatte. Forslaget om å endre aksjeloven vil spare både selskapene og Nærings- og handelsdepartementet for ressurser.

Vi vil peke på at forslaget vil ha enkelte konsekvenser som ikke er omtalt i rapporten. Dette gjelder for det første unntaket som er forskriftsfestet for eiendomsselskaper. De kan stille selskapets faste eiendom som sikkerhet ut over det som følger av selskapets adgang til å gi utbytte. For disse vil det innebære en innskrenket adgang til å bruke selskapsmidlene til finansiering dersom utreders forslag blir vedtatt. Etter vår vurdering er forskriften som trådte i kraft i 2007 blitt en vesentlig rammebetingelse ved kjøp av næringseiendom i Norge. Som kjent har den strenge vilkår for å sikre at finansieringen ikke skal stride mot hensynene bak forbudet i aksjeloven § 8-10. I hovedtrekk er forskriftens krav at selskapet ikke skal ha ansatte ut over daglig leder, ikke ha andre kreditorer enn den som finansierer oppkjøpet, og at transaksjonen skal være forretningsmessig begrunnet. Etter vår oppfatning har reguleringen vært nyttig og positiv for aktørene, fordi forskriften ikke stiller krav om myndighetsbehandling og videre at den skaper forutsigbarhet for bransjen. Det vil kunne oppleves som forholdsvis dramatisk dersom adgangen til å stille selskapets aktiva som sikkerhet, blir snevret inn. Vi mener at forskriften bør videreføres. Dette kan for eksempel skje ved at forskriften hjemles i en unntaksbestemmelse fra den "nye" aksjeloven § 8-10. I så fall bør loven åpne for at man kan fravike begrensningen om at lånet/sikkerhetsstillelsen må ligge innenfor rammen av det selskapet kan dele ut som utbytte.

Nærings- og handelsdepartementet ser positivt på forslaget om å endre reglene for konsernfinansiering der morselskapet er EØS-registrert, jf. aksjeloven § 1-4. I dag er det

begrenset til å gjelde selskaper i land med lovgivning som er like streng eller strengere enn den norske aksjelovens regler om kreditt til aksjonærer. I praksis har dette vært en sperre for at konserner kan etablere en effektiv konsernfinansiering over landegrensene. Vi støtter forslaget om at det er tilstrekkelig at morselskapet er EØS-registrert, og at det ikke knyttes opp til kvalifikasjonskriterier i det enkelte lands lovgivning om kreditt til aksjeselskaper.

4. ORGANISATORISKE KRAV

Forslagene om forenklinger i de organisatoriske reglene vil gjøre aksjeloven mer tilpasset de små og mellomstore bedriftenes behov. Vi deler utreders syn om at aksjeloven bør inneholde fravikelige regler som regulerer forhold som erfaringsmessig vil oppstå i et selskap. Det er enklere at loven har fravikelige normalregler fremfor lovtomme rom som gjerne må fylles med vedtektsbestemmelser.

Videre er vi enige i at det fortsatt bør være et skille mellom eierorgan og selskapets ledelse, dvs. at generalforsamlingen skal bestå og at styret skal være et eget organ. Dette skillet finnes også i andre europeiske land. Det gir klar kompetansefordeling og tydelige ansvarsforhold. Det er positivt at det i aksjeloven på linje med allmennaksjeloven åpnes opp for avholdelse av elektronisk generalforsamling. Det blir en forenkling at aksjonærene kan avtale enklere prosedyrer og avholde generalforsamling uten styreinnkalling, uten krav til innkallingsmåten og innkallingens innhold og uten angivelse av sted for generalforsamlingen. Det vil være tilstrekkelig å sirkulere dokumenter og fremlegge utkast til protokoll for aksjonærene. Vi støtter at det fortsatt skal føres protokoll med vedtakene - det er viktig av notoritetshensyn.

Forslaget om at selskapet selv kan bestemme antall styremedlemmer gir nødvendig fleksibilitet til det enkelte selskap. Vi støtter at det skal være obligatorisk med et varamedlem når styret bare har ett medlem. Det vil sikre videre styring av selskapet, for eksempel ved dødsfall. At styret kan treffe vedtak på andre måter enn i møte, er en fornuftig forenkling. For å sikre notoritet om styrets beslutninger foreslås det å videreføre krav om styreprotokoll, hvilket vi er enige i.

Vi støtter forslaget om at det skal bli frivillig å ha daglig leder. En del selskaper vil kunne ledes av styret uten å ha behov for daglig leder og bør gis anledning til selv å kunne bestemme hvilken ledelse selskapet har behov for. For dem som skal forholde seg til selskapet, enten det er ansatte, kunder, myndigheter og kreditorer, vil styret være det organet de skal forholde seg til. Vi kan ikke se at det vil by på problemer for omverdenen at et selskap ikke har egen daglig leder.

5. ØVRIGE SPØRSMÅL I HØRINGEN

Vi er positive til forenklinger for andre foretaksformer, for eksempel i form av færre krav til vedtektene, og oppfordrer Justisdepartementet til å vurdere dette nærmere.

Aksjeloven regulerer kreditt mellom selskap og aksjonærer og åpner for at kreditt kan ytes innenfor rammen av selskapets utbyttekapasitet. Konsernunntaket i aksjeloven § 8-7 er en praktisk viktig bestemmelse som åpner for at selskap i konsern ikke er omfattet av begrensningen knyttet til selskapets utbyttekapasitet. I tilfeller der et samvirkeforetak er morselskap gjelder ikke § 8-7. Coop NKL har bedt om at loven endres til å også omfatte samvirkelag som morselskap. I dag er boligbyggelag omfattet, og vi mener at det kan være grunn til å vurdere om ikke også samvirkelag bør inkluderes.

6. FORSLAG FRA NHD OM FORENKLING AV BOSTEDSKRAVET I § 6-11

Det følger av aksjeloven og allmennaksjeloven § 6-11 at daglig leder og minst halvparten av styrets medlemmer skal være bosatt i Norge med mindre Kongen gjør unntak i det enkelte tilfellet. Nærings- og handelsdepartementet er delegert myndighet til å gjøre unntak ved enkeltvedtak. Departementet vurderer søknader om dispensasjon konkret ut fra de hensynene loven skal ivareta. Hensynet til tilgjengelighet og til jurisdiksjon for selskapsledelsen er sentralt. Bostedskravet gjelder ikke for statsborgere i stater som er part i EØS-avtalen når de er bosatt i en EØS-stat. Denne tilføyelsen kom inn i loven da Norge tiltrådte EØS-avtalen. Regelen innebærer at norske styrever og daglige ledere i aksjeselskaper kan bekles av EØS-borgere bosatt i EØS-området uten å måtte søke om dispensasjon fra bostedskravet. Norskregistrerte selskaper kan følgelig ha en ledelse som ikke er bosatt i Norge overhodet.

I de senere årene er det som følge av globaliseringen av norsk næringsliv skjedd en utvikling der norskregistrerte selskaper har store deler av sin operative virksomhet i utlandet. Dette medfører at selskapene har behov for at selskapets daglige ledelse er til stede der hvor størsteparten av selskapets virksomhet foregår. Vi har derfor registrert en økning i søknader om at daglig leder kan være bosatt utenfor EØS. En annen side av globaliseringen, men for så vidt heller ikke noe ukjent fenomen fra tidligere, er at utenlandske selskaper kjøper seg inn i norske selskaper. Normalt vil eiere delta i selskapets styrende organer, først og fremst gjennom styrerepresentasjon. En konsekvens av dette er at de søker om unntak fra lovens krav om at styremedlemmene må være bosatt i Norge.

Etter vår vurdering bør denne utviklingen føre til at vi ser på om det bør foretas forenklinger i reglene om bostedskrav. I praktiseringen av reglene har departementet lagt vekt på de konkrete forholdene i den enkelte saken. Der hvor det har vært grunnlag for det, har det blitt gitt dispensasjon slik at enten styret eller daglig leder ikke må oppfylle bostedskravet. I hvilken grad dette bør gjenspeiles i loven, er et spørsmål vi mener lovgiver bør se nærmere på. Departementet vil uansett videreføre en praksis der vi vurderer selskapets behov for å ha utenlandsbosatte i styret og tillater det så sant ikke konkrete forhold knyttet til tilgjengelighet og jurisdiksjon taler imot å innvilge dispensasjon. Fordelen med å lovfeste eller forskriftsfeste at det er tilstrekkelig at enten daglig leder eller styret oppfyller bostedskravet, innebærer at selskapene ikke trenger å søke departementet om godkjenning. Det vil innebære en forenkling. Det er få om noen saker der departementet har avslått en sammensetning av ledelsen i samsvar med ovennevnte, og

en lovendring som kodifiserer gjeldende praksis, vil derfor også innebære administrative forenklinger for myndighetene.

Departementet har de senere årene fått en rekke søknader der personer bosatt i Sveits søker om dispensasjon fra bostedskravet. I vår praktisering etter aksjeloven § 6-11 har vi vektlagt om staten der vedkommende søker er bosatt, har avtale med Norge om gjensidig anerkjennelse av og fullbyrdelse av dommer. Sveits er ikke part i EØS-avtalen og det indre marked, men er med i frihandelssamarbeidet EFTA. Sveits er også part i Lugano-konvensjonen. Når det gjelder vurdering av jurisdiksjonshensynet er Lugano-konvensjonen sentral fordi den åpner for gjensidig anerkjennelse av og fullbyrdelse av dommer i sivile og kommersielle saker. Konvensjonen skal styrke det rettslige samarbeidet mellom konvensjonspartene gjennom felles regler om domsmyndighet i internasjonale saker og gjensidig anerkjennelse og fullbyrdelse av dommer truffet av domstolene i andre konvensjonsstater. Konvensjonen bidrar som et viktig supplement til de materielle rettigheter og plikter som følger av EØS-avtalen. Alle EU-landene og Sveits er tilknyttet Lugano-konvensjonen, men ikke Liechtenstein.

På denne bakgrunn har Sveits i realiteten blitt vurdert på linje med EØS-statene når det gjelder jurisdiksjonshensynet. Departementet har i all hovedsak godkjent søknader fra sveitsiske statsborgere. Vi mener det er grunn til å vurdere om § 6-11 bør endres slik at Sveits kan inkluderes i et unntak tilsvarende det som er gjort for EØS-landene. Vi ber derfor Justisdepartementet vurdere om det kan gis en forskriftshjemmel der Kongen kan gjøre unntak fra bostedskravet. Det åpner for at lovgiver gjennom forskrift kan vurdere å innlemme Sveits i kretsen av land der det ikke må søkes om unntak fra bostedskravet. Det ville være en forenkling for næringslivet og innebære færre saker til behandling i departementet. Dersom det vurderes å være aktuelt, vil en forskriftshjemmel også kunne åpne for at andre land kan omfattes.

7. ØKONOMISKE OG ADMINISTRATIVE KONSEKVENSER

Utredet mener at forslaget om endringer i aksjeloven gjør den enklere og bedre tilpasset selskapenes behov. Samlet sett kan lovforslaget gi en til dels betydelig økonomisk og administrativ gevinst for selskapene og aksjeeierne samtidig som det legges til rette for en mer smidig finansiering og bruk av selskapsformuen. Den største og mest direkte konsekvensen følger av kravet om å redusere aksjekapitalen fra 100 000 til 30 000 kroner. Kravet om å sløyfe åpningsbalanse, fjerning av andre oppgaver (revisorbistand) ved stiftelsen og mulighet for elektronisk registrering innebærer besparelser for selskapet. Bortfall av krav til daglig leder og færre styremedlemmer vil også innebære besparelser.

For det offentlige vil forslagene først og fremst ha betydning for Foretaksregisteret. Elektronisk stiftelse og registrering av aksjeselskaper vil erstatte papirdokumentasjon og manuell behandling av meldingene, og kan dermed i utgangspunktet gi en gevinst for Foretaksregisteret. Vi ber imidlertid om en nærmere vurdering av hvilke systemtilpasninger eller -omlegginger som vil kreves i Foretaksregisteret for å stifte et selskap

elektronisk samt hvilke effekter det vil få for registrene å få stiftelser av aksjeselskaper innsendt elektronisk. Også kostnadssiden ved forslaget må omtales. Vi ber om at det tas kontakt med Brønnøysundregistrene for å få deres bistand til vurderingene.

Den foreslåtte endringen av aksjeloven § 8-10 med avvikling av myndighetskontrollen og der Nærings- og handelsdepartementets rolle foreslås avviklet, er ikke nevnt i rapporten og dermed heller ikke under punktet om økonomiske og administrative konsekvenser.

Avslutningsvis vil vi bemerke at Nærings- og handelsdepartementet ved behov kan bistå i det videre arbeidet med oppfølgingen av rapporten om forenkling og modernisering av aksjeloven.

Det forslaget i utredningen som i størst grad vil merkes i næringslivet, er en reduksjon i kravet til minste aksjekapital. Dette forslaget innebærer en vesentlig forenkling og kostnadsbesparelse for næringslivet. Nærings- og handelsdepartementet ber derfor om at Justisdepartementet vurderer om det kan være mulig å behandle denne delen av forslaget for seg, med sikte på en raskere ikrafttredelse enn hva som kanskje vil være tilfellet når det gjelder forslagene i utredningen i sin helhet.

Med hilsen

Emma C. Jensen Stenseth (e.f.)
avdelingsdirektør

for Elisabeth Berger
underdirektør